

een blubberbuik heeft zullen we een heggenschaar uit de schuur moeten halen. Deze schaar steken we in de navel. Houd de schaar aan beiden handvatten vast, trek deze uit elkaar zodat er een royale opening ontstaat. Staafmixer er in, aanzetten en flink roeren zodat alle organen lekker elkaars smaak over nemen.

Vervolgens neem je het kokende water. Je knijpt de neus dicht en giet het kokende water in de stiefmoeder. Mondje dicht en flink schudden zodat de bouillon goed kan trekken. Je kan de soep vervolgens met gemak uit de navel in de borden scheppen.

Harrie

Het hoofdgerecht. Als hoofdgerecht staat er een lekkere aangezichtsrollade op het menu.
(Harrie pakt Frenkie, die stribbelt tegen)

Bianca

Als de stiefmoeder tegenstribbelt en zeurt, hak je haar hand eraf en stop je die losse hand in haar mond zodat je rustig verder kan gaan met het bereiden van de maaltijd.

Sophie

(Bij Frenkie) We hoeven alleen nog maar het wangvlees samen te binden om de rollade af te maken. Het kan zijn dat het wangvlees van de stiefmoeder zuur is. Dit lossen we eenvoudig op door een scheutje frambozensiroop toe te voegen. Zorg dat de lippen goed open geklapt worden zodat ook het lipvlees lekker mals kan worden. (Frenkie knijpt er tussenuit)

Bettie

Nou, voor het nagerecht kan je zelf wel iets verzinnen.

Sophie

Wij stellen voor om een bavaroise van flankvet te maken.

Als je stiefmoeder maat 44/46 heeft, heeft ze ongetwijfeld veel flankvet. Dit wordt bij vrouwen de zadeltassen of de bijzettafels genoemd.

Harrie

We zijn Gerrie vergeten.
Het beste paard van stal.
Gerrie wat wens jij?

Gerrie

Ik wil goochelaar worden
en dan ga ik m'n moeder doorzagen.

(Muziek. Er volgt een spectaculaire doorzaagact en een feestdans, stiefmoedergezichten verschijnen op achterdoek, aan hun gezichten te zien worden ze allen doorgezaagd)

EINDE met aftiteling op video, kindertelefoon en website

Bettie Wat?

Sophie Wat?

Bettie Wat wens je dan?

Sophie Een kookprogramma op de televisie.

Frenkie En dan?

Sophie Dan kan ik, ten overstaan van het hele Nederlandse volk,
m'n stiefmoeder in stukjes hakken en opeten.

Bettie Ja! We gaan de stiefmoeder koken....

Robbie Moet dat echt?

(Luc filmt de scène)

Sophie

Welkom bij koken in het kindershuis.

Vandaag gaan we iets heel lekkers maken, we gaan namelijk de stiefmoeder koken.

We beginnen met de haren uit het hoofd van de stiefmoeder te trekken. Aan het eind van elke haar zit een haarzakje, dat kleine zakje is ontzettend sterk van smaak. Zet de haarzakjes met een scheutje azijn apart.

Vervolgens knijp je hard in de nek van de stiefmoeder, (demonstreert dit bij Bettie) haar tong zal vanzelf uit haar mond tevoorschijn komen. Pak dan snel de kaasschaaf en schaaft flinterdunne plakjes. Leg de gemarineerde haarzakjes op de plakjes tong en maak hier kleine rolletjes van.

Harrie

Tussendoor trakteren we onszelf op een overheerlijk borrelhapje. Hiervoor gebruiken we de vingers van de stiefmoeder. (pak vingers Sophie) Trek de lange nagels van de stiefmoeder er 1 voor 1 uit met een tangetje. En leg ze apart om ze later als garnering te gebruiken.

Vervolgens trek je de vingers met een ferme ruk uit de hand en gooi je ze meteen in de frituur. Als ze taai zijn, lekker laten doorbakken.

Sophie

Zo'n heerlijke borrelhap is natuurlijk niet compleet zonder een pittige dipsaus.

Voor dit eenvoudige recept hebben we slechts een oogbal nodig. (trekt het oog van Robbie open) Met een theelepeltje wippen we de oogbal er uit. Doe de oogbal in een knoflookpers en pers het oogvlees in kommetje. Voeg dan olie, azijn, peper en zout toe en leng het geheel eventueel aan met een scheutje sherry. Dat hebben veel stiefmoeders wel in huis. En klaar is je dipsaus.

Bettie (bij Sophie)

Het is tijd voor het voorgerecht. We gaan een overheerlijke heldere bouillon maken. Zet eerst een keteltje water op. Vervolgens richten we ons op de buik van de stiefmoeder. Als de stiefmoeder een platte strakke buik heeft nemen we een gewone keukenschaar. Maar als ze

(Kate komt hysterisch lachend op in bovenkamer middelste huis)

Bettie Nee, toch maar niet
 Ik wens een prins op een wit paard.

Harrie Wat wens jij?

Sophie Ik wens een vader die altijd in het buitenland is,
 een schatkist vol goud en een paard in de gang.

Frenkie Pippi!

Sophie Bemoei er niet mee, jij.

Harrie En jij?

Frenkie Ik wens.... een vriend, een echte vriend.

Robbie Ik ook.

Frenkie (heel boos) Waarom verzin je zelf niet iets, sukkel.

Robbie Ik wens....dat m'n moeder niet een stiefmoeder is maar een echte moeder.

Bettie En jij...

Harrie Hè?

Bettie Wat wens jij?

Harrie Niks bijzonders...
 Dat ik altijd in het kinderkuis mag blijven.

Sophie Nee....ik wens iets anders.

Frenkie Kan niet meer.

Sophie Waarom niet?

Frenkie Daarom niet.

Sophie Kan wel.

Frenkie Nee, te laat.

Sophie Ach, hou je mond.

Harrie In het kinderkuis kan je eindeloos veel wensen.
 Ga je gang.

Harrie Hallo allemaal, nog een keer, welkom in het kindershuis.
 Hier zijn geen grote mensen,
 die de baas willen spelen,
 die kleine mensen kleiner willen maken.
 Hier is iedereen ongeveer even groot.
 Hier laten mensen elkaar niet in de steek
 en word je niet dood geknuffeld.
 Hier zijn geen mensen die willen dat je op ze lijkt.
 Hier zijn geen kinderachtige of egoïstische mensen.
 Geen regelgevers en betweters.
 En geen stiefmoeders.
 Hier zeggen mensen niet “Jeetje, wat ben jij gegroeid!”
 of “Goh, wat lijkt jij op je moeder”.
 Hier lijkt je op jezelf.
 Hier mag je jezelf zijn.

Frenkie Dus nu mag ik lekker al m’n kleren uittrekken en scheten laten.

Harrie Ga je gang.

Sophie Toe dan, schreeuwlelijk.

Robbie Ja, kom op.

Bettie Ja, dan moet je het ook doen.

(Frenkie trekt stoer iets uit, ze beginnen te roffelen en te klappen, aarzelende striptease)

Harrie (stopt ze) Je hoeft het niet te doen, hoor.
 Niks is hier verplicht.

Frenkie Morgen verder, okay?

Allen Boe!

Harrie Wisten jullie als je iets diep, diep, diep wenst, dat het dan waar wordt.

Bettie Waar?

Harrie Hier.

Frenkie Hou je moeder voor de gek, zeg.

Harrie Echt waar....
 Wat wens jij?

Bettie Dat ik terug mag naar huis.

Harrie Weet je dat zeker?
 Naar je stiefmoeder?

(We zien opnieuw de groep kinderen rondjes lopen, melancholiek. Frenkie duwt Bettie tot twee maal toe. Dat is het begin van een groot koffergevecht. Tot slot komt Harrie ertussen wordt eerst door iedereen aangeraakt.)

Bettie STOP

Robbie Ja...STOP.

Bettie Niet na-apen, jij.

Robbie Niet na-apen, jij.

Sophie Hij beweegt niet meer.

Frenkie Wie?

Sophie Hij.

Bettie Hij is dood...

Sophie Ach stel je niet aan.

Bettie Ik wil naar papa toe.

Sophie Hou je mond. (duwt haar weg)

(Frenkie schopt tegen 'm aan., ineens wordt Harrie verdwaasd wakker)

Harrie Welkom in het kindershuis.
Dit is het paradijs op aarde.

Sophie Nou...ik weet niet of het hier zo leuk is, vriend.

Harrie Harrie, ik heet Harrie.

Frenkie Ik heet Frenkie.

Bettie Ik heet Bettie.

Robbie Ik heet Bettie, nee hoor Robbie.

Bettie: Nou!

Gerrie Gerrie.

(Iedereen kijkt naar Sophie. Stilte)

Sophie (aarzelend) Okay.
Sophie, Ik heet Sophie.

(Gerrie in zijn bovenkamer)

Gerrie Mama in heel lief voor mij.
 Ze luistert naar me.
 Ze pakt me vast. Heel vaak....
 Ze zegt dat er iets heel belangrijks gaat gebeuren.
 Ik denk een feestje.
 En er is een vreemde mevrouw, druk bezig met wierook en schalen met olie.
 Heel bijzonder allemaal.

(We zien dat Gerrie wordt opgehaald door Ralph , Dora blijft achter, geluiden muziek, rinkel de kinkel, Gerrie komt helemaal anders terug dan ie af ging)

17. Gerrie, verraad

(Gerrie en Dora staan tegenover elkaar)

Gerrie Hete pijn. Warm bloed dat langs mijn benen stroomt.
 “Jongen, dit is een hele bijzondere dag”.
 Nou reken maar, het bloed zat tot in mijn oksels!
 “Nu ben je ingewijd”. Alsof ik dat wilde.
 “Mama, waarom heb me niet verteld wat er zou gebeuren?”
 “Het leek ons beter voor je. Je zou je maar ongerust maken.”
 “Later zul je het begrijpen, lieverd”.
... Er is geen later.
 Er is alleen maar nu.
... Het komt nooit meer goed, daar, tussen mijn benen.
 En het komt nooit meer goed met jou en mij.
 Verraad! Dat is het.
 Ik ben verraden door m'n bloedeigen moeder.

(Gerrie keert zich om en pakt een koffertje,)

Dora Liefje, laat me niet alleen.
 Ik kan niet zonder jou leven, dat weet je toch.
 Ah wee mij, liefje nee.
 Mama, kan niet zonder jou!!!!
 Blijf bij me, alsjeblieft.
 Wat moet ik nou?
 Help, help.
 Arme ik.

(Gerrie laat z'n moeder huilend achter. De wand gaat omhoog en we zien het kindershuis)

18. Het kindershuis

Kinderdans III gaat over in gevecht III

Dat is heel bijzonder.
Jij bent heel bijzonder.
Een bijzondere man.

Ralph Jij bent ook heel bijzonder.
Een bijzondere vrouw bedoel ik dan.
Maar wel met een kind.

Dora Wat bedoel je?
Wil je van mij af?

Ralph Nee.

Dora Jij wilt me verlaten?

Ralph Nee.

Dora Ik doe alles voor je.

Ralph Nou, alles, alles...

Dora Alles!

Ralph Je zoon heeft een voorhuid.

Dora Beledigt hij je?!!
Ik zal'm, dat kreng!.

Ralph Nee, hij heeft een velletje rond zijn piemel...

Dora Ja...en?

Ralph Nou, volgens onze geloofsovertuiging...

Dora En dat moet weg?

Ralph Nou, ja...

Dora Dat moet weg?

Ralph Nou, in ons geloof, is het belangr...

Dora Dus het moet weg?
Dat velletje?

Ralph Nou, in principe...

Dora Dan gaat het weg, dat velletje.
Ik hou van je Ralph
Ik doe alles voor je.

Kate Nou hier...hup, hup, hup, opschieten.
Daaaag. (echo en lach)

Kinderdans II

(Kate geeft hun allebei een koffertje en duwt ze de deur uit. We zien Robbie, Frenkie, Bettie en Sophie met hun koffers rondjes lopen, ze zwaaien, dansen. Harrie komt op en loopt met ze mee.)

14. Het grote stiefmoeder schaterlachfeest

Kate Feest!

Stiefstamp III

(Wild, liederlijk, uitbundig. In de huizen verschijnen de stiefmoeders Ze dansen .Ze lachen, vertellen een mop, zingen: `ein, zwei, drei zaufen'. Wanstaltig. Harrie staat bewegingsloos in hun midden. Gaat over in psychedelische muziek)

15. Gerrie, priester

Priester Wat jullie straks gaan meemaken is eigenlijk niet voor jullie bedoeld.
Doe het dan niet, zouden jullie kunnen zeggen.
Maar het moet gebeuren.
Het geloof wil het nu eenmaal.
Dus het gaat gebeuren
En het zou het beste voor jullie allemaal zijn.
De mannen dan, onder jullie.
Er gaat een stukje van een piemel afgesneden worden.
Rustig. Een velletje slechts.
Je eikel, dat is het uiteinde van je piemel.
Het velletje daarover, dat gaan we afknippen.
Simpel. Als je gelooft moet dat.
En het is ook nog veel hygiënischer.
Blijft die eikel mooi schoon.
Ik leg mijn messen klaar.
Verdoving is onzin.
Onzin. Verdoving.
Voel je je piemel?

16. Dora en Ralph, operatie

Dora Lieve, lieve, lieve Ralph.

Ralph Lieve, lieve, lieve Dora.

Dora Jij begrijpt me.
Ik lig tegen jou aan.
Dicht tegen jou aan.
En jij laat me dicht tegen jou aanliggen.

Intermezzo

(Ineens zien we vader Henk met drie Spaanse danseressen en bloemenkransen dansen)

Arnold Ja maar Kate, jij hebt ze toch ook opvoedt, die jongens.
Of niet soms?

Kate Nee, niet soms, klaar soms, genoeg!
Ik heb al genoeg gedoe gehad met die kinderen.
Die sukkelige mietjes...
En jij bent trouwens ook een mietje, moet je eens zien hoe je erbij zit, mietje

Frenkie Mam

Kate Nee... nu ga ik het 'm allemaal zeggen.

Arnold (zachtjes) Hield ze maar eens één enkel keertje d'r mond.

Kate O ja... nou ik dacht het niet.
Dat jij altijd maar als een apathische zak op de bank hangt...
Als een mietje ja, jij bent ook een dik, vet mietje

Arnold Wat je zegt ben je zelf. Je bent zelf een mietje.

(Ze slaan elkaar slap)

Kate O ja...o.....o.....o

Frenkie Ja.

Kate Begin jij nu ook al?

Frenkie Ik bedoel, goed.

Kate Wat goed?

Frenkie We gaan.
We gaan naar dat kinderkuis, nou goed.

Robbie Nee, ik wil niet.

Frenkie Kom op Robbie,
stel je niet aan,
we gaan, samen.

(Kate houdt meteen op met ruzie maken)

Kate Och jongen,
wat ben je toch al groot, (tegen Frenkie)
en jij (tegen Robbie) je bent echt een schat.
En mama komt jullie heus wel opzoeken hoor.

Kate Wil je geen plezier?

Robbie Nee.

Kate Je wilt toch wel met leeftijdgenootjes spelen.

Robbie Ja...nee, ik wil bij jullie zijn.

Kate Maar wij willen niet bij jullie zijn.

Arnold Nou...ja, nee wij willen wel bij jullie zijn, maar we kunnen niet.

Kate We houden heel veel van jullie dat is het niet.
Maar we hebben geen tijd om jullie plezier te geven.

Robbie Ik hoef geen plezier!
Ik wil gewoon bij jullie zijn.

Kate Het kan niet, daarmee uit.
Jullie gaan naar een fijn ander huis.
Een huis met alleen kinderen.

Frenkie Ik haat kinderen.

Kate Zeg dat niet, je bent zelf een kind.

Frenkie Kinderen kunnen niet voor ons zorgen.

Kate Maar je kunt toch wel een béétje voor jezelf zorgen
en voor je broertje.
En daar in dat kinderhuis zorgen leeftijdsgenootjes ook voor elkaar.
Ze spelen en helpen elkaar bij het huiswerk.

Frenkie Niet! Ze breken je botten.

Kate Ah nee...

Frenkie Ze zetten je in een wasmand onder de douche.
Ze trekken de stoel onder je vandaag als je wilt gaan zitten.
Je mag niet meedoen met voetballen of toepen.
Ze spugen en ruiken aan je onderbroek.
Of je moet de sju-kom leeg drinken.

Robbie Ik wil op schoot en liefde en gekoesterd worden.

Kate Jullie zijn mietjes geworden en het is allemaal de schuld van jullie vader.
Die charlatan, die is ineens van het toneel verdwenen.

Kate Anders verander ik jullie in kikkers.
En dan eten je vader en ik
morgen geroosterde kikkerbiljetjes
met gefrituurde meisjesvlechten!
Daarom!

(Ze geeft hun de koffertjes)

Kate Hupsakee, naar het kinderruis!
Weg, weg, weg.

(Stamp, galm en eng, schaterlach Kate.)

Kinderdans I

(Zwaaien, slenteren in cirkels, vooruit, achteruit, melancholiek. We zien Sophie en Bettie met hun koffertjes rondjes lopen, afscheid. Harrie voegt zich bij de meisjes.)

13. Kate en Arnold met Frenkie en Robbie, mietjes

Kate Nu mijn jongens nog.
Frenkie en Robbie, hier komen!
Zeg jij het maar

Arnold Wij hebben zorgen.

Kate Ja, wij hebben grote zorgen
Jullie stiefvader kan niet meer voor jullie zorgen, jongens.
Oh, wat erg.

Frenkie Hij hoeft niet voor ons te zorgen.

Kate Hou op, jullie zijn te jong,
jullie kunnen nog niet voor jezelf zorgen.

Frenkie Er valt niks te zorgen,
ik ben af en klaar en Robbie ook bijna, kijk maar...

Kate Was dat maar waar.

Arnold We zijn arm.

Frenkie We kunnen geld verdienen.

Kate Onzin.
Ons leven is geen goed leven voor een kind.

Arnold Een kind moet plezier hebben
en fijn met leeftijdsgenootjes spelen.

Robbie Ik wil niet.

Weg met alle kinderen.

Duet II

(Kate hypnotiseert Arnold, rook. Na de eerste keer 'weg met alle kinderen' verschijnen alle stiefmoeders. Ze dansen, hypnotiseren Arnold. Ineens zijn alle stiefmoeders weer verdwenen Arnold blijft achter)

12. Kate en Arnold met Sophie en Bettie, afscheid

Arnold Bettie en Sophie

Bettie Hij roept....gaan we?

Kate Weg met alle kinderen (galm)

Sophie Waarom niet, ik ben niet bang.

Arnold Bettie en Sophiehie!

Sophie Ja vader.

Arnold Luister.

Sophie Ja vader.

Arnold Jullie gaan een tijdje ergens anders wonen.

Sophie Nee vader.

Arnold Wat bedoel je nee vader?

Sophie Daar hebben we geen zin in.

(Arnold kijkt om naar Kate die gebaard doorgaan)

Arnold Er is geen sprake van zin of geen zin.
Jullie doen wat ik zeg.

Bettie (vliegt hem om de hals) Ah...nee papa!

Arnold Toe schatje.
(kijkt wat angstig naar Kate)
Kom doe nou maar gewoon wat ik zeg.

Arnold Anders....

Sophie Anders wat?

Sophie Nee, we zeggen het niet.

Bettie En dan...

(Sophie fluistert in het oor van Bettie, ze gaan af)

11. Kate en Arnold, hypnose

Kate Die irritante voetstappen.

Arnold Uh...?

Kate Dat geschraap van die ettermessen over die etterborden.

Arnold Uh...?

Kate Die smekkende lipjes, die neusjes die maar snotteren.
De hele dag die vragende ogen om ons heen.
(zwaar geïrriteerd) "Papa kijk 'ns, ik kan al fietsen.
Papa kijk 'ns, wat een mooie tekening.
Papa kijk 'ns een koprol,
papa kijk 'ns een kopstand, een handstand,
een handstand overslag, een flik flak
Kijk 'ns papa, BAH!"
Je bent niet alleen maar papa schat.
Je bent 'n man, 'n mooie, sterke man, Arnold.
Die meer kan dan vlechten strikken en kaatsenballen.
En ik ben een vrouw.

Arnold Zeg dat wel.

Kate Met een bijzonder temperament.
Waarvan je nog maar 'dit' ontdekt hebt.

Arnold Is dat zo?

Kate Kijk me aan. (galm)
Diep ja.... zo.
Er is meer...er is meer.
Verdwij in m'n armen.

Kate Verdwij met mij, Arnold, in de diepe, diepe duisternis,
in de golven van de nacht.

Arnold Mmmm...lekker zeg.

Kate In de honingzoete zwarte onderwereld.
(ze fluistert in z'n oor)
Weg met alle kinderen.
Weg met alle kinderen.

Sophie Ze is onze mama niet.

Bettie “En nu wegwezen, kkkssst, kssst.”
Ik voel me soms net een hond.

(Bettie en Sophie klimmen naar beneden, op het voortoneel.)

10. Sophie en Bettie, glas

Bettie We hebben een klein probleempje.

Sophie We hebben een groot probleem.
Zij heeft namelijk een glas gebroken.

Bettie SSsstttt

Sophie Wie gaat het zeggen?

Bettie Ik niet.

Sophie Ik ook niet.
Je moet het zelf zeggen.

Bettie Misschien zeg ik het tegen papa.

Sophie Heeft geen zin.
Papa is een papegaai geworden.
Wat zij vindt, vindt hij ook, of hij vindt niks vanwege ...

Samen De lieve vrede.

Bettie Papa hoort tegenwoordig bij haar.
Hij heeft geen au-gezicht meer maar ook geen glimlach-gezicht.
Hij heeft nu een schijnheilig-ik-weet-van-niks-vraag-maar-aan-je-moeder-gezicht, zoiets.(doet iets)

Sophie Als ze er zelf achter komt...

Bettie en dat zal snel gebeuren
want ze telt de glazen iedere dag...

Sophie krijg je dubbel tarief.

Bettie Dan moet ik weer twee dagen in de kast, met een zak over m'n hoofd...

Sophie En papa en ik krijgen dubbel tarief streng zwijgen.

Bettie Okay, ik zeg het...

(Harrie duwt haar weg, dom gelach van Dora wordt overgenomen door een nare stiefmoederlach van allen, met galm, Luc op met gitaar)

Harrie Soms heb ik het niet zo goed door.
Wie er kind is en wie volwassen.
Dat komt omdat ik geen hart heb.
Ik kan zo weinig invoelen.
En soms geloof ik ze gewoon niet, de volwassenen.
Dan zijn het net wolven in schaapskleren.
Althans dat denk ik dan.
Maar misschien is dat gewoon een rommelige gedachte
en is er niks van waar.
Zoals je merkt lopen er een paar verhalen door elkaar.
Dat doen we expres.
Van puzzelen blijf je namelijk wakker, dachten we zo.
Wie is met wie en waarom enzo, dat zie je ook vaak op de televisie.
Je kunt ondertussen ook gaan denken:
Iedere ongelukkige familie lijkt wél op elkaar,
wat ze me ook vertellen.
Het is toch allemaal maar één en hetzelfde eeuwenoude, droevige rotverhaal
of je nu uit de ene of de andere familie komt,
of je nu rood of wit of zwart bent....
Ieder huisje heeft z'n puntje, puntje, puntje...vul maar in.

(Harrie zingt Tomorrow en gaat rustig af)

9. Sophie en Bettie, blauwe ogen

(Op hun kamer boven, nemen lied Tomorrow van Harrie over.)

Bettie Ik vind het niet leuk meer.
Want ik mag niet meer knuffelen met papa.
Als ze ziet dat ik lekker dik bij papa op schoot zit
begint ze hysterisch te huilen.

Sophie En dan zeg ze:
"Ik wil me vrouw voelen, ik wil in jouw armen liggen,
ik wil jou, ik wil jou alleen!"

Bettie En dan zeg ik: "hier wil jij papa's schoot hebben,
ik schuif wel een beetje op."
Maar dat maakt d'r alleen maar bozer.

Sophie En dan roept ze als een echte heks:
"Jij met je mooie blauwe ogen, jij vergiftigt je vader".
En dan gooit ze alle stoelen om. (doet haar heel belachelijk na)

Bettie En dan zegt papa:
"Toe maar, schatjes gaan jullie maar naar boven.
Laat mij maar even alleen met mama."

Gerrie Wat?

Ralph Dat ik niet je echte vader ben.
Je moet wel luisteren Gerrie er is publiek bij, weet je!
Nou?

Dora Geef maar antwoord, schatje.

Gerrie Nee...okay.

Ralph Okay wat?

Gerrie Dat.

Ralph Laat maar. Hersentjes zo...hij (maakt gebaar van klein).
(Kijkt in de broek van Gerrie)
ook.... (maakt weer een gebaar van klein, Dora en hij lachen samen)
(ziet de plas onder Gerrie liggen)
Gatverdamme Gerrie, wat maak je me nou!
Sorry mensen, de show is afgelopen, gatverdamme.
Pissebed!

(Ralph doet alsof Gerrie een gaatje in z'n hoofd heeft, pakt Gerrie hardhandig bij z'n arm)

Ralph Nou, kom maar mee.
(onder het weglopen) Wat zit je nou?
Je hebt het behoorlijk verpest hè dat weet je.
Sentimentele dweil, je gunt me ook niks.
Dan heb ik eens een keer aandacht
en dan zit jij er weer tussen met je gekwijnl.
Eikel.

Dora Wat een leukert is het hè.
Een echte artiest!
Heel speciaal allemaal.
Hij neemt me zoveel werk uit handen.
Met de opvoeding enzo, heerlijk
En hij is leuk met Gerrie, vind je niet? (tegen publiek)

Harrie Nee.

Dora Wat nee?
Wie ben jij?

Harrie Ah...zo maar iemand, let maar niet op mij.

Dora Ha, ha, ha, ha, oh wat schattig, zó'n brutaal kind.
Moet kunnen, moet kunnen, hier kus jochie.

Dora Jeetje ik schrok zeg, jeetjemineetje.

(De zakdoek gaat dansen in Dora's hand. Ralph pakt de zakdoek terug , tovert hem weg in zijn mond)

Dora Ah...kijk nou toch!

Ralph Een ding Gerrie: de kleinste wezens zijn vaak de grootste etters.
Wist je dat?

Gerrie Nee.

Ralph Sommigen zie je niet eens met je blote oog...
Maar juist die zijn supergevaarlijk....
Als je iets niet ziet betekent het nog niet dat het er niet is....
Onthou dat, begrepen!

Gerrie Ja, Ralph.

Ralph Ze steken je.
En dan leggen ze minuscule kleine eitjes onder je vel.
Die eitjes kruipen door je hele lichaam.
En dan groeit je hele lichaam vol met extreem giftige insecten.
Langzaam maar gestaag raak je vol gif.
Van binnen dus hè en helemaal niemand die het ziet.

Dora Spannend hè?

Ralph Niemand ziet wat er achter deze vriendelijke glimlach zit.

(Ralph tovert een grote zakdoek met vlekken uit Gerrie zijn oor.)

Ralph Ha, ha, ha

(Dora lacht mee)

Gerrie (heeft in z'n broek geplast) Ik ben bang.

Ralph Waarom zou jij bang zijn?

Dora Ah liefje, kom maar.

(Ralph trekt Gerrie weg bij z'n moeder)

Ralph Je hebt helemaal geen reden om bang te zijn, je hebt mij toch?
Ik ben dan misschien niet je echte vader,
maar dat geeft toch niet?
Zeg op, vind je dat erg?

Gerrie Ja Mam.

Ralph Een echte serieuze beschermengel...
Niet met vleugels of dat soort onzin maar modern, van binnen.
Aan mij zie je niets.
Je ziet niks van mijn nobele inborst, hoeft ook niet.

Dora En hij is zo leuk met kinderen.

Ralph Ik bescherm ongemerkt.
Waar jij loopt, loop ik achter je aan.
Als je ergens vanaf dreigt te vallen,
zorg ik dat dat niet gebeurt.
Doe'ns. Ogen dicht.

Dora Moet je opletten...enig.

(Gerrie loopt bijna het toneel af, Ralph houdt 'm tegen, draait 'm rond, iets spectaculairs)

Dora Goed hè?

Ralph Waar jij bent ben ik, wat jij doet doe ik.
Als jij huilt, huil ik met je mee of nee dan troost ik je.

(Ralph goochelt een zakdoek te voorschijn geeft 'm aan Gerrie)

Ralph Hier een zakdoek...grote vriend.

Dora Kijk nou toch, oh wat ben je knap.

Gerrie Maar ik huil niet.

Ralph Nee... maar bij wijze van....snap je?

Gerrie Nee.

Dora Als ...dan...snap je?

Gerrie Nee?

Ralph Laat maar hij is nog een kind
dus dan kan je dat nog niet snappen misschien.
(knipoogt naar Dora en het publiek, ze lachen)
Als beschermengel ben ik dus bijvoorbeeld heel goed in gevaren zien...
KIJK UIT ACHTER JE ...(ENGE GELUIDEN, schoenen geroffel Ralph)
Oef ...net op tijd...daar was een heel klein, giftig insectje.

(Ralph goochelt een zakdoek onder zijn schoen vandaan en geeft die aan Gerrie, Gerrie geeft hem aan Dora)

Ik heb haar geslagen, dat had ik niet mogen doen, dat weet ik.
Maar ze trok me naar zich toe met van die zachte armen
en met zo'n adem en alles en ik kon me niet inhouden.
Toen is ze weggelopen, m'n vader achter d'r aan.
"Dat kind is gek, dat kind is gevaarlijk"
En ze zijn niet terug gekomen.
Zij niet en m'n vader niet.
Ik denk dat ze bang voor me zijn.
Maar ja.
Toen ging ik naar het kinderkuis.
Daar is het geweldig.
In het kinderkuis mag je altijd spelen
en we zijn lekker onder elkaar, wij kinderen.
Dus nu kunnen ouders me gestolen worden, echt waar.
En dan zie ik nu een zaal vol bleke neuzen.
"Help, help hoe zou ik ooit zonder
die allerliefste snoezige ouders kunnen?!??"
Maar ja, weet één ding, jullie hebben geluk.
En dat heeft natuurlijk niet iedereen in deze wereld....

(Gerrie komt op.)

8. Gerrie, beschermengel

Harrie Hé Gerrie, hoe is het met je?

Gerrie M'n moeder heeft een vriend.

Harrie Leuk voor haar.

Gerrie Ja, leuk voor haar.
Ze wil met 'm trouwen.
Ze houdt van hem.
Dat is wel duidelijk.
Mama is ineens heel vrolijk.
Ze zingt de hele dag.
Mijn moeder kan alles, maar zingen kan ze niet.

(We horen Dora zingen: I am a woman in love. Ralph komt binnen en loopt door naar Gerrie)

Ralph Haaaai, grote vriend van me.
Hoe is het?

Gerrie Goed...
Dit is m'n zogenaamde, aanstaande stiefvader.

Ralph Wij zijn grote vrienden hij en ik.
Of nee, ik ben zijn beschermengel

Dora Wat een leuke man hè liefje?

Stiefstamp II

(Basis van stiefstamp I , stiefmoeder rukken op, er komen er steeds twee bij. Ze lachen en dreigen. Kate knakt de bloemen en gooit ze weg. Stiefmoeders stampen, ze zwieren hun rokken, draaien zich om en gaan gemeen lachend af.)

7. Harrie's moedersmoord

(Harrie komt tussen de huizen vandaan, Luc is er ook bij)

Harrie Toen... lang geleden.
 Toen op een kwaai dag.
 Heb ik m'n moeder vermoord.
 Althans...
 Mijn moeder is dood.
 Het zit namelijk zo:
 Ik heb slechte hersens.
 Dat zie je misschien niet meteen aan de buitenkant.
 Maar hier (klopt op hoofd) is het een en al slechtheid.
 "Jij denkt alleen maar aan jezelf" zei mijn vader altijd.
 Hij heeft gelijk.
 Weet je waarom?
 Omdat ik geen hart heb.
 Ik kan niet voelen
 of althans niet begrijpen wat volwassenen bedoelen.
 Ik kan het gewoon niet, ja sorry hoor.
 Ouders willen je altijd knuffelen met aanraken en alles,
 maar ze lopen ook de hele tijd weg,
 dat vind ik ingewikkeld.
 Ik ben allergisch voor de geur van ouders, ken je dat?
 Een keer lag mijn moeder ziek in bed
 en ze wilde dat ik haar goeie nacht kuste.
 Ze trok me hard naar zich toe.
 NEE, NEE, NEE.
 Alsjeblieft moeder laat me gaan.
 En weg was ik.
 En de volgende dag was ze dood.
 Ze is van verdriet dood gegaan denk ik.
 Van verdriet om zo'n harteloos kind.
 Ze schaamde zich voor mij.
 Ik noem dat moord, niet dan?
 Maar...Ik hou niet van dichtbij! Sorry.
 En toen moest mijn vader het allemaal alleen oplossen.
 Mijn moeder was dood en hij had niemand om 'm te troosten.
 Ik zat op m'n kamer armen over elkaar, mond op slot.
 Toen kwam m'n stiefmoeder die leek m'n vader te komen helpen,
 maar die ging zich met mij bemoeien.
 "Ah... arme jongen" riep ze steeds,
 "wat heb jij het moeilijk zonder moeder, kom lekker op schoot".
 NEEEEEEE

Kate Steeds maar die driftige kindervoetstappen om ons heen.
Ik bedoel... we komen zo weinig aan elkaar toe.

Arnold Uh....is dat zo?

Kate Nou ja...jij leest de krant.
En ik doe het huishouden enzo,
en dat is het dan.

Arnold Vind je dat niet genoeg?

Kate Natuurlijk ben ik heel tevreden maar...

Arnold Maar?

Kate Heb je nooit eens dromen?

Arnold Ja vannacht nog,
ik droomde dat m'n overleden vrouw naast m'n bed stond,
dat ze zich over me heen boog....

Kate Ja, ja.... genoeg.
Ik bedoel dromen met jij en ik in de hoofdrol.
Met ons samen.
Dat we gezellig praten enzo.
In elkaars ogen kijken.
Dat je mij waardeert, bewondert.
En dat ik jou dan terug bewonder.
Ik vind je geweldig, Arnold.

Arnold Dank je.

Kate Je snapt het niet.

Arnold Uh....?
Wat zit je haar leuk.

Kate Ja...?!

Arnold Ja, leuk...(kijkt andere kant op)

Kate Ach... laat maar.

Arnold Pardon?

Kate Laat maar. Zo hoeft het niet.

Arnold Ik begrijp je niet....

Kate Inderdaad je begrijpt niks van mij.

(Sophie duwt ze weg, Kate op plotseling)

Kate Wat is dat Sophie, pest jij mij jongens?

Sophie Nee.

Robbie Wel.

Bettie Niet.

Frenkie Wel waar, mam.
Sophie pest ons en Bettie ook.

Bettie NIET!

(Arnold komt op, aait Bettie maant haar tot rust)

Arnold Zo, ik ga naar m'n werk.

Kate Ja prima schat. (kus)

Gevecht II

(Begeleid door Luc. Iedereen zwaait 'm uit. En er volgt een grote pestscène waarin Sophie en Bettie door Frenkie en Robbie (olv. Kate) worden geduwd, geslagen, gepest, vernederd. Tussendoor komt Arnold tot drie keer toe, met een bosje bloemen, terug en op dat moment stopt iedereen, glimlacht, is vrolijk, alleen Bettie probeert iets te zeggen tegen haar vader, die wimpelt dat weg. Zodra Arnold weggaat, begint het gevecht opnieuw. Tot dat Arnold voor de vierde maal thuiskomt en Kate de kinderen wegstuurt. Kkkkssst)

6. Kate en Arnold, onrust

Kate Hallo, liefste.

(Kate kust Arnold)

Kate Hoe is het met je?

Arnold Goed.

(Pauze)

Kate Liefje...

Arnold Ja

Kate Vind jij het ook zo onrustig in huis?

Arnold Wat bedoel je?

Bettie Benen bij elkaar als je een rok aanhebt, eten met vier messen en vorken, niet naar de wc gaan als er bezoek is, zeker niet als je moet poepen, een theedoek is geen vaatdoek, nooit met lege handen naar de keuken, vergeet de plinten niet... ik ben blij dat ik dat allemaal weet.

Sophie (imiteert stiefmoeder) "Zeg mama, zeg mama, dit hoeft ik niet te pikken, je moet mama tegen mij zeggen, zeg jij nou eens wat slapjanus, jouw kinderen behandelen me alsof ik niet besta".
Waarom is die kip eigenlijk met papa getrouwd?
Ze hebben niet eens sex.

Bettie Hè wat?

Sophie Ach laat maar daar snap jij toch niets van.

Bettie Als je zo stom doet gaat ze nog bij ons weg.
Is dat dan wat je wilt?

Sophie Voor mij part...

Bettie Wie moet er dan voor ons koken?

Sophie Ik

Bettie Ik lus jouw eten niet.

Sophie Hoe weet je dat?
Ik heb nog nooit gekookt
omdat het niet mag van die heks
maar ik kan het wel.

Bettie Ik denk niet dat jij dat kan.

Sophie Wel

Bettie Niet

Sophie Wel

Bettie Het lijkt me echt heel vies jouw eten.
SSSStttttt.

(Frenkie en Robbie komen op)

Sophie Wat doen jullie hier?

Frenkie Niks.

Sophie Weg dan, kksst.

Frenkie Er is niks te willen.

Familiefoto's

(Kate zet de kinderen, Arnold en zichzelf in 'mooie' familiefoto's .Luc begeleidt foto's op de elektrische gitaar.Ze maakt 4 foto's in het huis. In de 5de foto hangen Frenkie en Robbie aan weerszijden aan het huis. In de laatste foto eindigen Frenkie en Robbie in de bovenkamer. Kate bij Arnold op schoot in de benedenkamer. Bettie en Sophie in de steeg.)

5. Sophie en Bettie, pesterij

(Bettie loopt naar rand van het toneel, Sophie volgt. Kate en Arnold in beneden huis, Frenkie en Robbie in bovenhuis.)

Bettie Onze stiefmoeder kan prachtig schoonmaken.
Ze is heel handig, met doekjes en sopjes.
En ze is heel goed met drie in de pan, ovenschotels en borrelhapjes

Sophie Maar ze heeft wel de foto van mama weggehaald.

Bettie Nou ja, we moesten kiezen óf haar dode moeder óf onze dode moeder op de schoorsteenmantel.
Zij zei: er is geen plaats voor allebei.
Logisch toch.

Sophie Dus toen werd het haar dode moeder.

Bettie Ja want haar moeder is al veel langer dood dan onze moeder,
en dat is zielig voor haar.
Misschien kennen mama en die moeder elkaar wel in de hemel.
Denk jij nog vaak aan mama?

Sophie Nee.

Bettie Ik iedere dag.

Sophie Ik kan niet meer aan mama denken omdat zij er is.
Ze heeft ons hele huis meteen helemaal veranderd.
Ze heeft zelfs de stoel en het antieke kastje van mama verbrand.
"Ouwe zoi" riep ze, "goh dat jullie zo lang met al die donkere rommel hebben geleefd, geen wonder dat jullie allemaal zo somber zijn."
Ik zeg geen mama tegen d'r.

Bettie Ik wel.
Mijn nieuwe mama leert mij nette manieren.

Sophie Ze is jouw moeder niet.

Bettie Nou....!
Papa vroeg nog: zal ik naar dat barretje gaan,
ik heb helemaal geen zin....

Sophie Maar wij zeiden: ga, ga

Bettie Ga... je hebt een verzetje nodig.

Sophie En toen ie thuis kwam,

Bettie ...heel laat maar wij waren nog op...

Sophie Zagen we voor het eerst dat ie weer lachte.

Bettie Liefde op het eerste gezicht.

Sophie Ach wat weet jij daar van, kabouter.

Bettie Zo is het gegaan, denk ik...
Het au-gezicht van papa, een lieve lach van haar
en weg au-gezicht.

Sophie Dus wat ons betreft is ze hier welkom.

Duet I

(Sophie en Bettie beginnen verwachtingsvol te klappen. Arnold komt op maakt zich klaar voor bezoek aan barretje. Kate komt op met Frankie en Robbie die ook verwachtingsvol klappen. Kate en Arnold dansen een duet. Hun ontmoeting eindigt in een zoen. Sophie duwt hen in het middelste huis.)

Sophie En jullie.
Wat doen jullie hier?

Frenkie Dat is onze moeder, zij...

(Allen kinderen kijken naar voren)

Bettie Oh...

Sophie Onze vader is dus op jullie moeder....

Frenkie Ja...

Bettie Okay.

Sophie Wat okay?
Helemaal niet okay!! Weg okay.
Wat denken jullie wel, ik wil jullie niet.

Bettie En ook niet meer lachen.
Hij is alleen maar stil en in zichzelf.

Sophie Hij mist mama.

Bettie Ja, hij mist mama.
Hij mist mama meer dan wij.

Sophie Wij leven gewoon door.

Bettie Ik ga bijvoorbeeld gewoon naar paardrijles.

Sophie Wij lachen en maken ruzie om een stomme pop.

Bettie Dat is geen stomme pop.

Sophie Dat is wel een achterlijke, debiele pop
(gooit pop naar beneden)
omdat ik het zeg en omdat ik de baas ben en
omdat ik de oudste ben.

Bettie Nou zeg, waarom jij...?

Sophie De oudste zijn daar kan je niets aan doen.

Bettie En dood zijn kan je ook niets aan doen.
Tenminste mama niet en papa ook niet.

Sophie Alleen jij had wel wat liever kunnen doen tegen mama....
Je bent een nagel aan haar doodskist...

Bettie En jij ook.
Door de kinderen ging mama sneller dood.
“Jullie zijn zo druk” zei ze altijd.

Sophie Onze vader is dus nu elke dag verdrietig.

Bettie Hij zegt alleen maar “au...”
Of althans dat zegt ie niet echt,
maar wij denken dat ie dat de hele tijd zegt.... van binnen.
Z'n gezicht zegt niets anders dan au.

Sophie Doe eens voor, zij wil later actrice worden....

Bettie Zo van au, au, au... maar dan van binnen.

Sophie Is dat alles?

Kate Goed, allebei een.

Henk Nee, de kinderen blijven samen,
de ene week bij jou en de andere week bij mij.

Kate Dit is de laatste keer dat ik het met je eens bent.
We beginnen met jouw week.

Henk Nee, we beginnen met jouw week.

Kate Nee, met jouw week.

Henk Met jouw week.

Kate Jouw week.

(Enzovoorts)

Gevecht I

(Luc begeleidt de geluiden. Robbie en Frenkie worden er bij getrokken, ze worden heen en weer geduwd, een gevecht tussen Henk en Kate, waarin uiteindelijk Henk wint en de kinderen bij Kate blijven. Henk slaat de deur voorgoed achter zich dicht.)

Kate Au, ik heb vreselijke hoofdpijn.
Moeder heeft rust nodig.
Hup, hup, hup naar bed jullie

Robbie: Mamamamamamamamamamamamamama

Kate: Ja, hier kan ik dus helemaal niks mee.

(Ze stampet de jongens weg)

Kate Wegwezen!

4. Bij Sophie en Bettie thuis

(Middelste huis, boven)

Sophie We willen het heel graag, dat ze komt.
De nieuwe vriendin van onze vader.
We willen iemand die lekker voor ons kookt.
We hebben genoeg van elke dag puree,

Bettie we willen onze tanden ergens in kunnen zetten.

Sophie Onze vader kan niet koken

(Afscheidsritueel, de jongens geven Kate een boterhammenkus en gaan af)

Kate Kom nou 'ns uit je stoel, luie zak.

Henk Bemoei je d'r niet mee, met je dikke reet.

Kate Ach krijg de vliegende tering, jij.

Henk Krijg zelf de vliegende tering en de stinkende pest en een lopende endeldarm erbij

Kate Ik haat jou.

Henk Ik haat jou meer dan jij mij.

Kate Hoe weet je dat?

Henk Als ik jouw kop zie word ik meteen onpasselijk.

Kate Als ik jou alleen al ruik val ik flauw.

Henk Er is geen seconde in m'n leven dat ik jou niet haat.

Kate Nooit zal er iemand in m'n leven zijn die ik meer haat dan de vader van m'n kinderen.

Frenkie (op, duwt Robbie, Robbie valt) We zijn thuis!

Kate (loopt met de jongens te slepen)
Kopje thee genoeg.
Ja opschieten.
Huiswerk maken.... klaar.
Eten..... en nu naar bed.
Toe nou, schiet nou ohop.
Papa welterusten zeggen...
Welterusten.....naar boven.
Dag, dag.
Lekker slapen, ja ogen dicht, hup, hup, hup.

(Robbie en Frenkie, zijn half af)

Kate Ik kan het niet langer.
Ik ga bij je weg.

Henk Ik kan het ook niet langer
Ik ga ook bij jou weg.

Kate Dan neem jij de kinderen.

Henk Nee, jij neemt de kinderen.

Gerrie Nee hoor mam.
Maak je over mij geen zorgen.

Dora Je bent het allerliefste wat ik heb.
Kom hier.

(Dora drukt Gerrie zo ongeveer fijn)

Dora Ik hou van je, ik hou van je, ik hou van je.

Gerrie Ik ook van jou.
Misschien mag ik vanaf nu wel iedere nacht bij m'n moeder in bed liggen.

(Gerrie helpt Dora mee af, Dora snikt na)

2. Bij Frenkie en Robbie thuis

(Rechter huis, Kate op)

Kate Frenkie... Robbie... worden jullie wakker!
Jullie moeten naar school.

(Kate zingt niks aan de handa liedje)

Frenkie Aan de kant sukkel.

(Frenkie geeft Robbie een duw, Robbie valt)

Kate Hou verdomme.....nou eens op met dat geruzie.
Kom, niet janken, sta op.

(Kate trekt en duwt aan haar kinderen)

Robbie Ja maar Frenkie....

Frenkie Niks ja maar Frenkie....
Je moet gewoon niet voor m'n voeten gaan lopen,
dat is alles.

Robbie Ja maar....

Kate Hou je snater, hier eet jullie boterhammen.

(Frenkie en Robbie eten als een gek tien boterhammen)

Kate En nu als de bliksem naar school.
Weg, weg, weg, dag, dag, dag.

Stiefstamp I

(Dreigend, lekker spannend. Er zijn ineens acht stiefmoeders. De stiefmoeders beginnen één voor één te stampen. Het gordijn gaat omhoog. De stiefmoeders stampen rugzaal, stoppen, draaien hun hoofd en lachen zacht. Ze gaan giechelend af.)

2. Bij Gerrie thuis

(Linker huis, Gerrie in bovenkamer)

Gerrie Ik moet stil zijn.
 En ik mag niet naar binnen.
 Bij hun, m'n vader en m'n moeder.
 Mijn vader ligt nog steeds in bed.
 Hij is dood.
 M'n moeder loopt in en uit en in en uit.
 Soms heeft ze tranen op haar gezicht.
 Dat staat haar heel mooi, die tranen.
 Ze is net een verdrietig schilderij.
 Kijk maar.

Dora (op, spuit tranen op) O lieve, lieve Gerrie.
 Nu moeten we zonder papa verder.
 Het is het ergste voor jou.
 Een kind zonder vader, ach wee, arme jij...

Gerrie Zal wel lukken.
 Ik heb jou toch nog mam.

Dora Dappere, dappere jongen.
 Ach wee, arme jij...

Gerrie Ik red me wel.

Dora Kijk nou eens, wat een held.
 Mijn zoon. Mijn grote stoere zoon.
 Ach lieverd.
 Jij en ik, we zullen altijd, altijd, ons hele leven samen blijven.

Gerrie Zeker.

Dora Lieve...lieve...lieve
 Als ik jou niet had. (Snikt)

Gerrie Ik ga voor m'n moeder zorgen.
 Iemand moet het doen.
 Nu m'n vader er niet meer is.
 Zij heeft mij nodig.
 Dat zie je zo.

Dora Oh wat is dit allemaal erg voor jou, kindje.

Sophie (tegen Bettie) Ja meekomen, kabouter.
(wil Bettie ook aan haar haren trekken)

Bettie Niet na-apen jij.

Sophie Luisteren!

Bettie Jij gaat niet aan mij trekken.

Sophie Ik doe wat ik wil.

Bettie Ik doe ook wat ik wil.

Sophie Ach zoek het lekker zelf uit.
Ik ga naar huis.

Bettie Ik ook.

(Ze kruipen ieder een kant af)

Dora Eten!

Gerrie Het eten is klaar.
Ik denk dat m'n moeder
weer m'n lievelingseten heeft gemaakt.
Dat doet ze namelijk iedere dag.
Ik ben een geluksvogel.
Tot later, dag.

(Luc begeleidt Harrie)

Harrie Dit verhaal gaat over families,
over een groepje rommelige families,
niet over jullie eigen familie want die is netjes en op orde,
niet over de mensen die naast jullie zitten,
want daar is, zo te zien, ook helemaal niks mis mee.
Dit verhaal gaat over families die het net niet redden.
Waar het een zootje is,
waar ze ruzie maken, dood gaan of egoïstisch zijn.
Een beroemde schrijver zei ooit eens,
z'n naam is me even ontschoten en wat ie precies zei ook,
maar het was zoiets als:
iedere gelukkige familie is op dezelfde manier gelukkig,
maar iedere ongelukkige familie is op z'n eigen manier ongelukkig.
Hij zei in feite: geluk is meestal al na vijf minuten saai.
En dat ben ik met 'm eens.
En daarom zijn de mensen in dit verhaal niet liefdevol en invoelend,
maar rottig, zielig of weg.
Dat is veel spannender.

Bettie Ik ook. Ik bedoel....

Sophie Onze moeder gaat dood.

(Er wordt achter het gordijn door 2 vrouwen en een man geroffeld, de mannenschoenen lopen weg, de 2 paar vrouwenschoenen keren om. Frenkie komt op, met Robbie achter zich aan. Robbie is klein, wordt steeds door Frenkie terug geduwd onder het gordijn.)

Frenkie Onze vader en moeder maken weer ruzie.
Hij is bang.
Ik niet. Ik ben niet bang, echt niet.
Ze doen het al zo vaak.
Ik vind het normaal.
Hij niet.
Hij is bang, die sukkel.

Robbie Straks gaan ze uit elkaar.

Frenkie Nou en....

Robbie Ik wil geen stiefmoeder.

Bettie Ik ook niet.

Sophie Bemoei je niet met hun, zij zijn van een andere familie.
Onze ouders hebben geen ruzie.

Bettie Nou en....
Mijn moeder gaat dood.

Sophie Hou je mond.

Robbie Wil je dan misschien mijn moeder?

Bettie Misschien.

Sophie Niet met hun praten, zij horen niet bij ons.

Bettie Dan mag je toch wel praten.

Frenkie Nee, niet met vreemden praten.
Laat mijn broertje met rust, jij.
(tegen Robbie) Meekomen, kabouter.
(trekt 'm aan z'n haren)

Robbie Au.

(Frenkie duwt Robbie onder het gordijn, gaat ook zelf lachend af)

1. Proloog

(Er hangt een gordijn op kniehoogte. Een paar jongensvoeten komen op. De voeten worden ingesloten door 4 paar vrouwenvoeten. Ze dansen een angstaanjagend ritme, daarna lopen de vrouwenvoeten weg naar twee kanten. De jongen blijft over, met knikkende knieën. Hij kruipt onder het gordijn door.)

Harrie Lang, lang geleden was er eens een kind
 met ouders.
 Gewoon echte, gezellige ouders.
 Maar toen op een kwaai dag....
 Ging z'n moeder dood.
 Z'n vader werd boos en liep weg.
 Dus toen was het kind alleen.
 In een hoekje zo.
 Voor nu ben ik dat kind....
 (kruipt in een hoekje, en zingt)
 Had ik maar iemand om van te houden

(Gerrie komt op achter het gordijn, loopt op z'n tenen. Hij glijdt onder het gordijn door en raakt daardoor Harrie per ongeluk aan.)

Gerrie Mijn moeder ligt in bed.
 Ze lijkt op een koningin.
 Ze is mooi, met lange haren.
 Ze weet alles en ze is lief.
 Ik zou wel met haar willen trouwen.
 Maar.... mijn moeder is al met iemand anders getrouwd.
 Met mijn vader namelijk.
 Die ligt ook in bed.
 Als mijn vader op cursus is mag ik altijd bij m'n moeder in bed.

Sophie (komt samen met Bettie op)
 Mijn moeder is ziek.

Bettie De mijne ook.
 Maar het is heel gezellig.

Sophie Ze is zo ziek dat ze niet meer kan lopen.

Bettie Dus zitten we de hele dag
 gezellig bij haar op bed.

Sophie Jij....

Bettie Wat?

Sophie Jij zit de hele dag gezellig bij haar op bed.
 Ik niet. Ik ga naar school.

1. Proloog
2. Bij Gerrie thuis
3. Bij Frenkie en Robbie thuis
4. Bij Sophie en Bettie thuis
5. Sophie en Bettie, pesterij
6. Kate en Arnold, onrust
7. Harrie's moedermoord
8. Gerrie, beschermengel
9. Sophie en Bettie, blauwe ogen
10. Sophie en Bettie, glas
11. Kate en Arnold, hypnose
12. Kate en Arnold met Sophie en Bettie, afscheid
13. Kate en Arnold met Frenkie en Robbie, mietjes
14. Het grote stiefmoeder schaterlachfeest
15. Gerrie, de priester
16. Dora en Ralph, de operatie
17. Gerrie, verraad
18. Het kindershuis

Dorien	Moeder wit, Dora
Katenka	Moeder zwart, Kate
Bianca	Jongste kind blauw, Bettie
Suzan	Oudste kind blauw, Sophie, priester
Harm	Ouderloos kind Harrie, vader zwart, Henk
Gerold	Kind wit, Gerrie, vader blauw, Arnold
René	Jongste kind zwart, Robbie, vriend wit, Ralph
Frank	Oudste kind zwart, Frenkie

Allen spelen ook stiefmoeders, dubbelingen van Dora en Kate.

De verschrikkelijke stiefmoedershow

Moniek Merkx

Amsterdam, 4 februari 2004